

har snakket om måske endda 50 år frem i tiden osv., men når man så kommer på regeringsbænkene, får man en anden opfattelse, så er det de nye oppositionspolitikere, der er skeptiske.

Det har vi også kunnet se en tendens til her i Danmark, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre fra regeringspartiet De Konservative, hvad der nærmere ligger i, at Tyrkiet skal være medlem af EU inden for en årrække.

(Kort bemærkning).

**Lars Barfoed (KF):**

Nu synes jeg næsten, jeg lige vil starte med helt præcist at gentage, hvad jeg sagde om Tyrkiet. Jeg sagde: Så er der hele situationen omkring Tyrkiet. Tyrkiet er slet ikke parat til medlemskab på nuværende tidspunkt, men i løbet af en årrække vil det blive realistisk at tale om tyrkisk medlemskab af EU. Det var sådan set, hvad jeg sagde.

Så jeg ved ikke, om jeg har sagt, at det specielt sådan er en særlig konservativ politik, at Tyrkiet skal være medlem. Jeg mener, det er noget, vi kan konstatere er på banen. Man har givet Tyrkiet status af et land, som kan blive medlem af EU, det gjorde man allerede under det finske formandskab, så det er sådan set passé at tale om det.

På Det Europæiske Råds møde i København her i december har man så besluttet, at Tyrkiet inden for et par år kan påbegynde forhandlingerne om medlemskab. Men hvornår Tyrkiet så er parat til for alvor at træffe en aftale, for slet ikke at tale om at blive medlem af EU, kan jeg slet ikke vurdere. Jeg er ikke Tyrkietekspert og kan altså ikke vurdere hverken den politiske udvikling i Tyrkiet i de kommende år eller den økonomiske udvikling i Tyrkiet i de kommende år. Der må man løbende se på, hvor langt man når i Tyrkiet, og så træffe beslutningerne, efterhånden som Tyrkiet er moden til det. Jeg mener, der bliver tale om en meget lang årrække.

(Kort bemærkning).

**Elisabeth Arnold (RV):**

Jeg vil gerne allerførst sige tak for en meget, meget klar og meget kontant tale fra den konservative ordfører. Og da nu diskussionen om Tyrkiet er dukket op, vil jeg blot bede den konservative ordfører bekræfte, at i 1999 blev der givet en besked til Tyrkiet om, at de kunne betragte sig om ansøgerland, og at de, hvis de opfyldte Københavnskriterierne, også kunne få et tilsagn om en forhandling om senere medlemskab. Det vil si-

ge, at man i 1999 gav dem et medlemskabsperspektiv.

Jeg vil gerne bede hr. Lars Barfoed bekræfte, at den daværende regering bestående af Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet bragte beskeden på topmødet i Helsinki i 1999, og at den daværende opposition, nemlig De Konservative og Venstre, som i øjeblikket er i regering, var fuldstændig enig i den besked.

(Kort bemærkning).

**Kristian Thulesen Dahl (DF):**

Jo, men jeg synes, det er et helt fair og ordentligt svar, hr. Lars Barfoed giver, også i forhold til, hvad man kan forvente af os som folketingspolitikere, at vi kan vurdere i forhold til Tyrkiets udvikling og sådan nogle ting. Men der er jo en markant forskel på at sige, at det er bekymrende at tale om tyrkisk medlemskab inden for en kort årrække, og så at forsøge at fremme processen.

Altså jeg mener, at Kohl i sin tid, da man også diskuterede Tyrkiets stilling, sagde, at det i hvert fald ikke var noget, der lå inden for et 50-årsperspektiv. Det var da til at forstå. Statsministeren kan jo senere forklare udviklingen, der er sket, siden statsministeren i bogen »I godt vejr og storm«, tror jeg den hedder, i år 2000 gjorde det klart, at han også på daværende tidspunkt var imod tyrkisk EU-medlemskab og slet ikke kunne se det for sig. Det var jo trods alt efter 1999, hvor man havde truffet beslutningen på EU-plan.

Så jeg mener, der er noget, der tyder på, at jeg har ret, når jeg siger, at ganske mange politikere, når de er i opposition, er dybt, dybt skeptiske, naturligt nok, og har en sund skepsis over for tyrkisk medlemskab inden for en årrække, men at det, der kommer til at være gældende politik, når man kommer på regeringsbænkene rundt omkring, er, at man så lige pludselig taler om et tyrkisk medlemskab, der er meget tæt inden for rækkevidde.

(Kort bemærkning).

**Lars Barfoed (KF):**

Først til fru Elisabeth Arnold: Jeg mener sådan set allerede, at jeg i mit tidligere svar til hr. Kristian Thulesen Dahl nævnte, at Tyrkiet havde fået status som ansøgerland tilbage under det finske formandskab, nemlig på mødet i Helsinki i 1999, og det var, som fru Elisabeth Arnold siger det, noget, som den daværende opposition godkendte og accepterede, og det mener jeg ikke der har været tvivl om på noget tidspunkt.